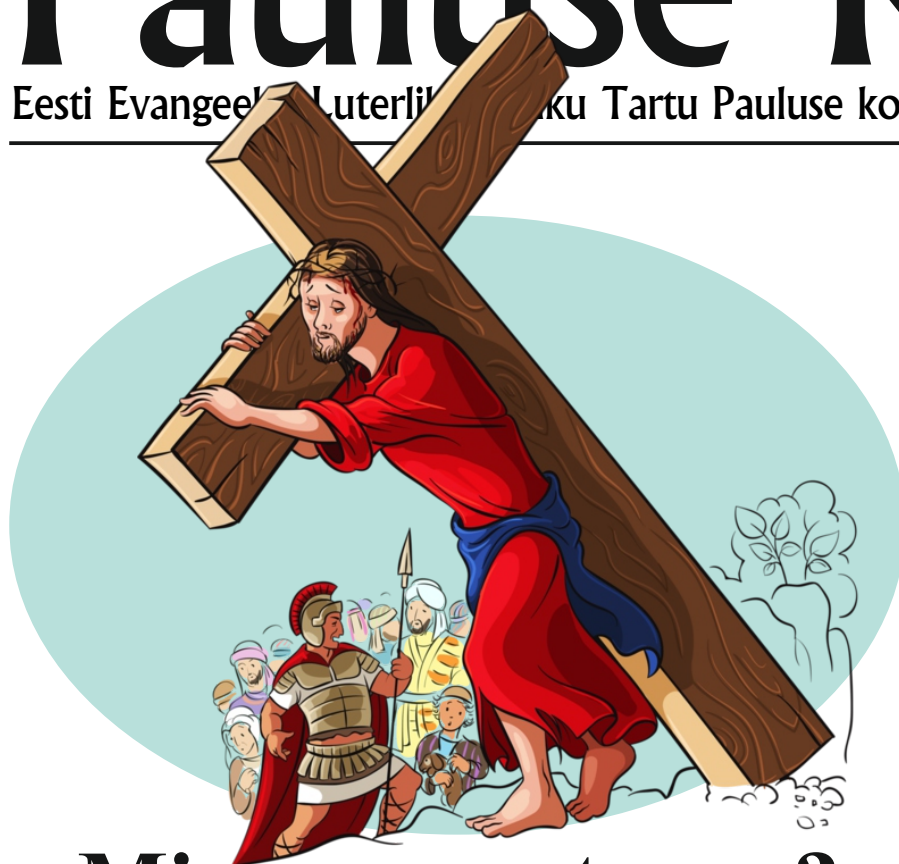

Pauluse Kiri

Eesti Evangeeliumi Luterlik Kirik Tartu Pauluse koguduse kuukiri.

Mis on paastuaeg?

Ülestõusmispühale eelneb 40 argipäeva kestev paastuaeg, mis algab tuhkapäevaga. Tuhkapäev on alati kolmapäev, mis langeb seitsmenda nädalasse enne ülestõusmispüha. Paastuaja pühapäevi ei loeta paastupäevade hulka.

Piibellikult aluseks paastuaja pikkuse määramisel on Jeesuse paastumine kõrbes, samuti Moosese 40-päevane viibimine Siinai mäel, prohvet Eelija paast ja Niinive linnale antud meeleparandusaeg. Kuna see on kirikuaasta pikim paastuaeg, on seda nimetatud ka suureks paastuks.

Paastuaeg ehk Kristuse kannatamisaeg on selleks, et me aru saaks: Kristus kannatas just minu pärast, minu tõttu. Mina oma patuga olen põhjustanud Kristusele kannatusi. Sellest on raske aru saada, kui oleme harjunud pidama ennast n-ö headeks inimesteks, kelle juures patt tähendab ehk mõnda pisiviga, mis üldpilti põhimõtteliselt ei muuda.

Paastuajal on mitu eesmärki:

- * inimene kahetseb oma pattu ja kiindumust sellesse maailma ning

igatseb tagasi pöörduda Jumala tahte täitmisele;

- * inimene tunnetab Jumala pühadust ja armastust, mis saab eriliselt nähtavaks Kristuse kannatuses ja ristisurmas;

- * inimene püüab kasvada üha vastutundlikumaks ja õpib jagama enda omast teiste abivajajate heaks.

Paastuaja algusosa teemad on patukahetsus, meeleparandus ja võitlus pimedusejõudude vastu. Tagasihoidlikkus söömisharjumustes ja muudes eluviisides võib olla abiks paastuga liitavas vaimulikus võitlemises. Vaimulik võitlus tähendab võitlust Jumala tahte teostumise nimel minu elus ehk selle nimel, et Jumala tahe jääks peale minu enda parimale tahtele. Paastuaja tõsidus ja elumõnude piiramine väljendub ka liturgias. Gloria ja Halleluja jäävad jumala-teenistustel ära kogu paastuaja vältel.

Paastuaja kaks viimast nädalat keskenduvad Kristuse kannatustele. Palmipuudepäeval asub kogudus jälgima viimaseid sündmusi Önnistegija elus.

Annetamine on nüüd võimalik ka tulude deklareerimisel

Käesoleval aastal avaneb esmakordselt Eesti ajaloos kõigil neil, kellel on tulumaksu võimalik tagasi saada, võimalus see summa kas tervikuna või osaliselt heategevuseks annetada.

Maksu- ja Tolliameti kodulehel on alljärgnev info: Tagasisaadava tulumaksu saab e-MTAs lihtsustatult annetada tulumaksusoodustusega isikute nimekirja kantud ühingule või usulisele ühendusele. Annetada saab kuni kolmele saajale ning ükski annetus ei tohi olla väiksem kui 1 euro. Annetada võib kogu tagasisaadava tulumaksu summa või osaliselt. Osalise annetuse korral saab isik samaaegselt ülejäänud osa soovida pangakontole ja/või jätta oma ettemaksukontole.

See tähendab, et ka Tartu Pauluse kogudusele on nüüd võimalik tuludeklaratsiooni tehes annetust teha.

Kirikusse sisenedes on ukse kõrval taas „ristimispuu”

Tähelepanelikud kirikulised on juba märganud, et kirikusse sisenedes on lauluraamatute riuli kohal taas puu kujutis, millele peagi riputame külge ka paberist õunad iga ristitu nimega. Nii on meil võimalus ka nimeliselt hoida oma palveis neid, kes on hiljuti püha ristimise läbi Jeesuse Kristuse külge liidetud.

Samasugune ristitute eestpalvepuu, õieti kaks puud, üks käesoleva, teine möödunud aasta ristitute nimedega, oli Tartu Pauluse kirikus ka aastatel 2005 – 2012. Seejärel tuli remondi tõttu sellest loobuda. Inspiratsiooni esimese puu jaoks sai Joel Luhamets Leipzigi Tooma kirikust, kus selline oli olemas. Nüüd on see taas ka meil. Puud valmistas Katrin Burman.

Kuidas Jumal tuli Kadri ellu

Kadri Kurs oli meie koguduse liige. Ta osales jumalateenistustel, piiblitundides ja kus aga sai. Kaua võitles ta haigusega. Kogudus palvetas tema eest. Mitmel korral, kui lootus kustus, koges ta imelist tervenemist. Meie taevane Isa ei jäta oma last ei elus ega surmas. 18. novembril 2019 kutsuti ta ajast iga-vikku. Kaks kuud varem pani ta kirja oma loo, mille nüüd avaldame.

Ma ei ole pärit täiesti kristlikust perekonnast, aga minu vanemad on mõlemad ristitud ja isa käis Kodavere kirikus leeris. Minu vanemad abiellusid 1970. aastal Tartus ja ema suunati pärast ülikooli lõpetamist Alatskivi keskkooli saksa keele õpetajaks.

Minu nimi on Kadri Kurs. Olen sündinud 1973. aastal ja lõpetanud 1999. aastal Tartu Ülikooli germaani filoloogina ja mulle omistati saksa keele õpetaja kutse. 2009. aastal tundsin korraga, et tahaksin ennast lasta ristida ja leeri minna. Hakkasin Tartu luterikogudusi läbi helistama, küsides, kus mind kui usukauget inimest jutule võetakse. Tartu Pauluse kirikus oli väga meeldiv õhkkond ja ma otsustasin sinna leeri minna. Mind ristas ja leeritas kümme aastat tagasi Tartu Pauluse koguduse õpetaja Joel Luhamets.

Kirikus olin juba väikesest peale käinud vanaemaga ja minu lemmik-õpetaja oli Mustvee luteri koguduse titulaarpraost Eenok Haamer.

Minu ema Aili oli paarikuusena risti-tud, aga leeri ta ei julgenud Mustvees minna kartuses, et õpetajad hakkavad kiusama. Minu ema uskus Jumalat ja Meie Isa palve õpetas talle selgeks tema isapoolne vanaema Matilde All. Ema luges igal õhtul voodis teki all Meie Isa palvet ja palus Jumalat. Ma käisin oma vanematega alati jõulupühade ajal kirikus, aga lapsena ma ei osalenud pühapäevakoolitöös. Ema ütles, et kui laps suureks saab, siis otsustab ise, kas läheb leeri või mitte.

Isa oli omal ajal veidi õnnetu, et laps jäi ristimata, aga ta ei hakanud oma veendumusi peale suruma.

Kui ma suviti Mustvees vanaema ja vanaisa juures olin, siis nägin ühtelugu õpetaja Eenokit Mustvees oma musta talaariga kibekiiresti askeldamas. Mul oli teda nähes alati hea ja turvaline tunne, sest see töökas ja pühendunud õpetaja kuulus minu inimeseks kasvamise juurde. Tema, juba eakas pastor, võttis alati minu terekäe vastu ja vaatas mulle sõbralike silmadega otsa. Hiljem, 2014. aasta augustis olin üksinda Mustvees ja tulin parasjagu raamatukogust ja nägin, et teisel pool teed läheb minu hea sõber oma vaimulikurüüs. Millegi pärast nägi see vana mees siis väga vilets välja ja ma otsustasin minna üle tee, et talle kui vanale tuttavale tere öelda. Läksingi kiirel sammul üle tee, pistsin talle käe pihku ja nii me siis koos kodu poole vantsisime. Äkki olin ma üllatusest keeletu. Õpetaja-härra vaatas mulle tõsise näoga otsa ja ütles järgmise lause: „Peaks see Vanajumal mulle ikka veel mõned

eluaastad andma.” Mina kostsin selle peale lohutavalt: „Küll ta annab“. Vana pastor vaatas mulle üllatunult otse silma ja me jätkasime vaikides oma koduteed. Õpetaja Eenok Haamer jättis oma teeotsas jumalaga ja tänas mind, et ma üle tee tulin. Mina läksin mõtlikult kodu poole ja arutlesin, et misasi see siis nüüd oli: mul vist õnnestus Mustvee raudvara lohutada ja temasse uut elujõudu süstida.

Teine jumalasulane, kes mind väga mõjutanud, on piiskop Joel Luhamets. Temale on Taevaisa andnud ande inimesi Jumala juurde juhtida. Leerikooli tunnid on tal väga kaasa-kutsuvad ja huvipakkuvad. Õpetaja Joel jutustab tundides ka mitmeid põnevaid lugusid oma teenimisajast erinevates Eestimaa kogudustes. Ükskord nägin üht oma kogudusekaaslast, kes rääkis, et kolmapäeviti on Tartu Pauluse kirikus piiblitunnid. See tekitas minus kohe põnevust, aga ma mõtlesin noore ja rohelisena, et seal pannakse hindeid ja ei julgenud kohe tundi nina pista. Mõte minna piiblitundi idanes minus tükk aega ja kord võtsin julguse kokku ja astusin vana kirikusaali uksest sisse. Rahvas oli juba kõik kohal ja mina varjusin ühe samba taha ja piilusin sealt uudishimuliku näoga välja. Alguses tundus kuuldu mulle võõras ja ma ei saanud sellest kuigi palju aru, aga aja jooksul hakkas kuuldu Jumala Sõna minu sees tööd tegema ja ma sain nendest piiblitundidest palju tuge. Joel Luhametsa piiblitundides on imeline õhkkond ja sõbralikud kaaskristlased. Eriti usinalt aitab seal kaasa Heli, kes on õpetaja parem käsi.

Kord juhtus minuga piiskopihärra piiblitunnis väga kummaline lugu, mis näitas, et kirikuõpetajatel on tuline õigus, et inimene peab oma hinge eest hoolt kandma. Ma täpset kirjakohta ei mäleta, millest jutt käis, aga äkki oleksin ma nagu kuulnud selgelt lauset: „Kuula, kirjuta, sul läheb seda varsti vaja“. Mina siis

haarasin palavikulise kiirusega pasta-pliiatsi ja vehkisin elu eest õpetaja Joel Luhametsa juttu märkmikku kirjutada, endal silmad imestusest suured. Kirikuõpetaja vaatas mind üllatunult ja ütles, et see on ju kõik piiblis kirjas, et pole vaja ennast vaevata kogu kuuldu kirja panemisega. Tund lõppes nagu tavaliselt lõpu-palvega ja ma läksin tavalist teed Riia mäest alla nr. 6 bussi peatusesse. Kuna mul oli bussini aega, siis otsustasin minna läbi Kvartali keskusest, et õhtusöögiks midagi osta. No ja siis see juhtuski, mille eest Jumala Püha Vaim mind hoiatanud oli. Äkki tunnen, et üks väga vihane jõud tikub

mulle kallale ja hakkab mind süüdistama ja kõiki pahategusid üksipulgi meenutama. Mina jäin ehmatusest seisma nagu soolasammas ja mõtlesin, et mis asi see siis on. Ma ei osanud alguses mitte midagi teha, aga sisetunne ütles mulle, et siin on asi tõsine, et nüüd tuleb kähku midagi ette võtta, enne kui hilja on. Äkki meenus mulle piiblitunnis kuulnud lause: Kui kuri ründab, siis tuleb Issandat appi hüüda. Ma ütlesin endalegi imestuseks nii, „Issand, tule oma lapsele appi“. Selle ahastava appihüüu peale taandus kuri, aga ma olin sellest rünnakust pooloimetu. Koju jõudes oli tunne, et mul on

midagi tegemata, et ma pean Jumala ees oma asjad sirgeks rääkima. Ma nuputasin ja nuputasin, et mida ma veel ometi tegema pean. Ristitud ma olen, leiris olen käinud, kirikus ka ikka vahel käin ja isegi piiblitundi olen jõudnud, aga mis siis veel puudub. Googeldasin seda kirjakohta ja jõudsin lõpuks tõdemusele, et ma ei ole oma elu jumala kätte andnud, et ühe jalaga olen veel maailmas. Õhtul magama minnes lugesin omaette teki all vaikselt päästepalve ja siis sai asi korda. Selline on minu lugu.

Kõige tähtsam on Jumala tahe

Iisraeli rahva esimesel kuningal Saulil oli poeg nimega Joonatan. Kui Sauli valitsemisaja alguses puhkes sõda vilistitega, osutus Joonatan vapraks ja osavaks võitlejaks. Kord otsustas ta oma sulasega rünnata üht vilistite valvesalka. Joonatan ütles: „Tule, lähme nende ümberlõikamatute valvemeeskonna juurde, vahest teeb Issand midagi meie heaks, sest pole midagi, mis keelaks Issandat aitamast palju või pisku läbi!“ (1Sm 14:6). Näeme, et Joonatani söakus ei toetunud mitte niivõrd tema loomupärasele vaprusele, vaid eelkõige Iisraeli Jumalale, kes võib teha suuri asju ka kõige pisema kaudu.

Piiblit lugedes hakkab silma, et sageli valib Jumal seal oma kaaslasteks neid, keda inimeste seas peetakse viletsaiks. Väejuht Gideonil käskis Jumal mitmekümne tuhandelise armee vähendada kolmesajale mehele. Jumal ütles: „Sinuga on kaasas liiga palju rahvast, et võiksin anda midjanlased nende kätte, et Iisrael ei hakkaks kiitlema minu ees, öeldes: Mu oma käsi päästis minu!“ (Km 7:2).

Apostel Paulus märkas sarnast seaduspärasust ka kristlikus koguduses. Ta kirjutab korintlastele: „Vaadake, vennad, iseendid, millistena te olete kutsutud: mitte palju tarku inimeste meelest, mitte palju vägevaid, mitte palju kõrgest soost. Kuid Jumal on valinud maailma meelest narrid, et häbistada tarku, ja Jumal on valinud maailma meelest nõrgad, et häbistada

tugevaid. Jumal on valinud need, kes maailma meelest on alamast soost ja halvaks pandud, need, kes midagi ei ole, et teha tühiseks need, kes midagi on, et ükski inimene ei kiitleks Jumala ees“ (1Kr 1:26-29).

Niisugune arusaam kandis ka Joonatani. Olles küll julge ja valmis tegutsema, pani ta oma lootuse siiski Jumalale, sest „mis keelaks Issandat aitamast palju või pisku läbi“. Või Pauluse sõnadega: „Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu?“ (Rm 8:31).

Ent Joonatani loost on meil veel midagi õppida. Tema jaoks oli tähtis teada, milline on Jumala tahe antud olukorras. Joonatan uskus, et koos kõikvõimsa Jumalaga suudab ta lahendada ka näiliselt keerulisi või lausa võimatuid väljakutseid. See muutis ta vapraks ja kindlameelseks. Kuid ometi pidas ta hoogu, alandus Jumala ees ja küsis: „Issand, milline on Sinu plaan?“.

Joonatan otsustas: „Vaata, minnes üles meeste juurde, me näitame endid neile. Kui nad ütlevad meile nõnda: Seiske paigal, kuni me tuleme teie juurde!, siis me jääme oma kohale ega lähe üles nende juurde. Aga kui nad ütlevad meile nõnda: Tulge üles meie juurde!, siis me läheme, sest siis on Issand andnud nad meie kätte ja see olgu meile märgiks!“ (1Sm 14:8-10).

Need sõnad on elavaks tunnistuseks Joonatani jumalakartuse ja kuulekuse

kohta. Vana Testamendi laulik tõdeb: „Issanda kartus on tarkuse algus; hea arusaamine on kõigil, kes teevad seda mööda“ (Ps 111:10). Üksnes usk Jumalasse ja meie inimlik innukus pole taevariigi töös piisavad. Rääkimata sellest, et keegi saaks Jumalat oma tormakuse või ka kujutletud usu-suurusega tagant sundida, Temaga kuidagi manipuleerida. Vastupidi – meil tuleb kõigele vaatamata alati uurida, mida tahab Jumal ja milline on Tema tee.

Kuulekus Jumalale on vaimulikus elus määrava tähtsusega. Joonatani isa, kuningas Saul, jäi ilma nii oma seisusest kui ka Jumala Vaimust üksnes seetõttu, et ta toimis otsustavatel hetkedel isepäiselt ega arvestanud Kõigekõrgemaga. Seepärast pidi prohvet Saamuel talle meelde tuletama: „Ons Issandal sama hea meel põletus- ja tapaohvreist kui Issanda hääle kuuldavõtmisest? Vaata, sõna-kuulmine on parem kui tapaohver, tähelepanu parem kui jäärade rasv. Sest vastupanu on otsekui nõiduse patt, tõrksus ebajumalate ja teeravite teenistus“ (1Sm 15:22-23).

Olgu Joonatan meile heaks eeskujuks oma usujulguse ja tegutsemisvalmidusega. Kuid samavõrra tuletagu tema lugu meile meelde jumalakartuse, alandlikkuse ja Jumala tahte otsimise vajalikkust. Siis võime meiegi kanda head vilja Jumala tööpõllul.

MAREK ROOTS

Jumalateenistused

8. märts kell 10.

15. märts kell 10.

22. märts kell 10.

25. märts kell 12 paastumaarjapäev ja küüditamise mälestuspäev.

29. märts kell 10.

5. aprill kell 10. Palmipuudepäha.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraadios ja Youtube keskkonnas.

Kirikus on avatud kaks **mängutuba**, kus on võimalik jumalateenistust jälgida ekraani ja kõlarite abil.

Paastuaja palvused

Reedeti (6., 13., 20., 27. märtsi ja 3. aprillil) kell 7:30, 9:30 ja 11:30, sh kell 9:30 armulauaga. Palvus kestab mitte üle poole tunni.

Tähendus sõnade taga

Muusika ja piibliõppe õhtud kord kuus Tartu Pauluse kiriku krüptis. Järgmine kord 18. märtsil kell 17.00. Jeesuse tähendamissõnadest kõneleb Ilkka Puhakka. Võimalus eestpalveks. Kaetud on kohvilaud. Kulud kaetakse annetustest.

Sõnakuulutajate osaduspäev

Teisipäeval, 10. märtsil 2020. a.

Kõik on oodatud! Vajalik on eelnev registreerumine (osavõtutasu 10 eur).

KAVA:

- 09.00 uksed on lahti ja kohv on soe.
- 10.00 tervitus ja alguspalve (piiskop Joel Luhamets).
- 10.15 „Kas surnuist ülestõusmine on aprillinali?“ (õp Marek Roots)
- 11.00 „Eksegeesi meetodid“ (õpetaja Vallo Ehasalu)
- 11.45 „Uued tuuled kiriku noorte-päevadel“ (Linda Sakala)
- 12.00 lõunasöök
- 13.00 „Läti kiriku vaimulikust olukorras“ (piiskop Pavils Bruvers)
- 13.45 „EELK aastal 2060“ (kantsler Andrus Möttus)
- 14.30 arutelu ja kohvilaud.
- 15.00 palvus armulauaga.

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid kolmapäeviti kell 17.

4. märts – Joosepi lugu

11. märts – Kiri heebrealastele

18. märts – Täendus sõnade taga

25. märts – Kiri heebrealastele

1. aprill – Joosepi lugu

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piibliringid:

- E. 2. märts kell 17.15 (Liive)
- T. 3. märts kell 17.00 (Merike)
- R. 6. märts kell 17.00 (Aino)
- P. 8. märts kell 11.45 (Juta)
- E. 9. märts kell 17.15 (Liive)
- E. 16. märts kell 17.15 (Liive)
- T. 17. märts kell 17.00 (Merike)
- R. 20. märts kell 17.00 (Aino)
- P. 22. märts kell 11.45 (Juta)
- E. 23. märts kell 17.15 (Liive)
- E. 30. märts kell 17.15 (Liive)
- T. 31. märts kell 17.00 (Merike)
- R. 3. aprill kell 17.00 (Aino)
- P. 5. aprill kell 11.45 (Juta)

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 7 420 258.

Liikmeannetusi (soovitav 1% sissetulekust) saab teha ülekandega (a/a EE282200221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus) või kantseleis.

Raamatupood on avatud E-R 10-18, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supikööök E-R 11-13 ja L 10-12:30.

Pühapäevakool

Tunnid laupäeviti kell 11.00:

- 2–4 aastased (Kirsika Berit Reino)
- 5–6 aastased (Aino-Liisa Petolai)
- I–II kl (Pirjo Roots ja Annely Tubin)
- III–V klass (Anu Seppa A. Ploomi)
- VI–VIII klass (Katrin Burman)

Uus leerikool

Kevadine leerikool algab 2. märtsil. Tunnid on esmaspäeviti kell 18.00 – 19.30. Leeripüha on 17. mail 2020. a.

Kooriproovid

Kammerkoor teisipäeviti kell 18.15.

Naiskoor kolmapäeviti kell 18.15.

Lastekoor laupäeviti kell 10.00.

Noorteõhtud

Reedeti kell 19 kiriku noortetoas.

Info: Robert Bunder, tel 59110105.

Kontserdid

L. 21. märts kell 19 International Inner Wheel heategevuskontsert. Esinevad Tartu Heino Elleri nimelise Muusikakooli õpilased. Kontsert on piletiga. Tulu läheb kahe noore muusiku toetamiseks ja vähihaigete laste suvelaagri korraldamiseks.

L. 4. aprill kell 14 Kaari Sillamaa oratoorium „Kristus“ on 14-osaline teos, mis jutustab Jeesuse elu tema sünni ettekuulutusest kuni surnuist ülestõusmise ja taevaminekuni. Esinevad: Politsei- ja Piirivalveorkester (Hando Põldmäe), Kaari Sillamaa Muusikateatri Segakoor (Hille Savi), Eesti Noorte Segakoor (Silja Uhs), Kadrina Segakoor (Silja Uhs), solistid Nele-Liis Vaiksoo, Getter Jaani, Kaire Vilgats ja nimegelasena Madis Arro. Evangelisti rollis on Jim Ashilevi. Orkestrile kirjutas seade Kristo Matson. Dirigent Raul Talmar. Pilet 10€/15€.

P. 5. aprill kell 17 Arvo Pärdi “Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Joannem” on helilooja üks ulatuslikumaid teoseid ja tintinnabulimuusika ehedamaid näiteid. Teose kavandamist alustas Pärt juba 1970. aastate lõpul Eestis ning helilooja meenutuste kohaselt sündis idee ühel paastuajal. Kontsert kuulub “Eesti muusika päevade” programmi ning kestab üle pooleteise tunni. Kontserdi lühikeses esimeses osas kõlavad Evelin Seppari, Galina Grigorjeva, Karen Tanaka ja Alo Põldmäe Vox Clamantisele kirjutatud teosed. Järgneb lühike mõtisklus, mis on inspireeritud Eesti Muusika Päevade temast “Ilu”, ning siis kõlab juba Arvo Pärdi “Passio”. Esinevad: Vox Clamantis, Kammerkoor Kolm Lindu, Taniel Kirikal (Jeesus), Valter Soosalu (Pilatus), Jaanika Kuusik, Mikk Dede, Anto Önnis, Tõnis Kaumann (evangelistid), Ene Salumäe (orel), Robert Traksmann (viul), Riivo Kallasmaa (oboe), Peeter Sarapuu (fagott), Johannes Sarapuu (tšello), dirigent Jaan-Eik Tulve. Pilet 10/35€.